

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๕๕/๒๕๖๔

วันที่ ๑๔ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นางภควรรณ วรพรภัทร์ ผู้อุทธรณ์
นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้ระงับเหตุรำคาญ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์เป็นประธานกลุ่มลานแอโรบิกตลาด ๔ ชุมชนศรีหมอนพัฒนา เขต ๑ บริเวณศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้รับคำสั่งปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ ขก ๕๔๐๓/๖๗๖ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้หยุดการดำเนินกิจกรรมการใช้เสียงในการเดินแอโรบิกในบริเวณสถานที่จัดกิจกรรมทันทีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ขออุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ ปรากฏหลักฐานเป็นลายมือชื่อของผู้รับแทนในสำเนาคำสั่งและยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ โดยกรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่ทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฝ่ายเลขานุการได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๘๐๖ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมเป็นหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ๒) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๘๐๗ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้จัดทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ กท ๘๙๐๔/๑๘๗๘ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ ส่งคำชี้แจงแก้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๘๐๘ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๔ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๗ ขอนแก่น กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๓๕.๑๖/๕๒๕ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๔ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นางสาวทัศนวิศา คลังกลาง ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๔๐-๖/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงว่า ทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ช่วงเวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. ได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังจากกิจกรรมการเดินแอโรบิกของกลุ่มลานแอโรบิก

ตลาด ๔ ชุมชนศรีหมอนพัฒนา บริเวณลานของศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ จากการตรวจสอบพบว่า มีผู้อุทธรณ์เป็นประธานกลุ่มลานแอโรบิกและตัวแทนในการขออนุญาตใช้สถานที่ประกอบกิจกรรมออกกำลังกายพร้อมทั้งขออนุญาตใช้เสียง โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้อนุญาตให้ใช้สถานที่ราชการเพื่อจัดกิจกรรมดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และจัดกิจกรรมต่อเนื่องมาตลอดสองปี จากกรณีที่มีการร้องเรียนดังกล่าวเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบ้านไผ่ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ได้ดำเนินการตรวจวัดเสียงบริเวณหน้าบ้านผู้ร้องเรียนในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ และหน้าบ้านผู้ที่แจ้งว่าได้รับความเดือดร้อนในวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ ในช่วงเวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. ที่จัดกิจกรรมเต้นแอโรบิก ผลปรากฏว่าวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ มีระดับการรบกวนเท่ากับ ๑๓.๗ เดซิเบลเอ และวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ มีระดับการรบกวนเท่ากับ ๒๐.๓ เดซิเบลเอ เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า การเปิดเพลงเต้นแอโรบิกถือเป็นเสียงรบกวนตามประกาศกรมอนามัยเรื่อง กำหนดมาตรฐานเหตุรำคาญ กรณีเสียงรบกวน ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงอาศัยอำนาจตามตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีคำสั่งตามหนังสือที่ ขก ๕๔๐๓/๖๗๖ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ให้ผู้อุทธรณ์ระงับเหตุรำคาญ โดยหยุดการดำเนินกิจกรรมการใช้เสียงในการเต้นแอโรบิกบริเวณดังกล่าวทันทีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคำสั่งนี้

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยมีประเด็นโต้แย้งว่า กลุ่มลานแอโรบิก ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้หยุดดำเนินกิจกรรมการใช้เสียงในการเต้นแอโรบิกบริเวณดังกล่าวแล้ว และได้ดำเนินการตามคำแนะนำของเทศบาลเมืองบ้านไผ่เพื่อแก้ไขเหตุเดือดร้อนจากการเปิดเพลงเสียงดังโดยดำเนินการดังนี้ ๑) ได้ปรับลดระดับเสียงเพลงและปรับลดลำโพงต่ำลง พร้อมทั้งเอาลำโพงออก ๒ ตู้ เครื่องขยายเสียง ๑ เครื่อง จากเดิมมีลำโพง ๔ ตู้ เครื่องขยายเสียง ๒ เครื่อง ๒) ได้สอบถามความคิดเห็นและบอกกล่าวด้วยวาจาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเต้นแอโรบิกกับผู้พักอาศัยบริเวณศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่และผู้ที่มาออกกำลังกายบริเวณเครื่องออกกำลังกาย ไม่มีผู้ใดขัดข้องพร้อมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเต้นแอโรบิก และสรุปภาพรวมตามแบบสอบถามความคิดเห็นได้ว่า ด้านวันเวลาและสถานที่ประกอบกิจกรรม วันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. ณ ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ (ตลาด ๔) มีความเหมาะสม ด้านการใช้เสียง เสียงไม่ดังอยู่ในระดับที่ไม่รบกวนและไม่สร้างความรำคาญ ด้านการให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย สมาชิกให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย และผู้อุทธรณ์ได้เพิ่มเติมข้อมูลว่า ๑) ผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือขออนุญาตใช้สถานที่ประกอบกิจกรรมออกกำลังกายพร้อมทั้งขออนุญาตใช้เสียงไปยังเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ซึ่งกลุ่มลานแอโรบิกได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจกรรมออกกำลังกาย บริเวณศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ในวันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. และได้ดำเนินกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสุขภาพที่ดีมาตลอดระยะเวลาสองปี ๒) เทศบาลเมืองบ้านไผ่กับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ได้ร่วมกันออกตรวจวัดระดับเสียงตามที่ได้รับเรื่องร้องเรียนและได้แจ้งกลุ่มลานแอโรบิกว่าการเปิดเพลงเต้นแอโรบิกดังกล่าว ถือเป็นเสียงรบกวนตามประกาศกรมอนามัย แต่ทางเทศบาลเมืองบ้านไผ่และสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ไม่มีหนังสือแจ้งให้กลุ่มลานแอโรบิกทราบถึงมาตรฐานของเสียงควรอยู่ระดับใด ดังนั้น ผู้อุทธรณ์และกลุ่มสมาชิกเห็นว่า การเปิดเพลงเต้นแอโรบิกใช้เวลาเพียง ๑ ชั่วโมง ไม่น่าจะส่งผลกระทบร้ายแรงจนต้องระงับกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพของชาวชุมชนตลาด ๔ และชุมชนใกล้เคียงได้มีสุขภาพที่ดีร่วมกัน ๓) กลุ่มลานแอโรบิกได้สำรวจผู้ที่พักอาศัยบริเวณรอบศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ทราบว่ามีผู้พักอาศัยอยู่จริงไม่เกิน ๑๐ ครัวเรือน ส่วนมากจะใช้ตึกและอาคารเป็นโกดังเก็บสินค้า และตลอดเวลา ๒ ปีที่ดำเนินกิจกรรมเต้นแอโรบิก ทุกครอบครัวที่อยู่บริเวณดังกล่าวรวมถึงครอบครัวของผู้ร้องเรียน (ผู้ร้องเรียน ๑ หลัง) ไม่มี

ความเดือดร้อนใด ๆ ต่อการใช้เสียงของทางกลุ่มลานแอรอบิกฯ เหตุที่ร้องเรียนคาดว่าเกิดจากปัญหา การเคลื่อนย้ายรถของผู้ร้องเรียนออกจากบริเวณพื้นที่ที่จะทำกิจกรรมในทุก ๆ วัน ซึ่งนับได้จำนวน ๒ - ๓ ครั้ง ผู้ร้องเรียนไม่มาเคลื่อนย้ายรถออกโดยไม่แจ้งให้ทราบว่าจะเกิดจากสาเหตุใดหรือติดขัดสิ่งใด ผู้อุทธรณ์ได้แจ้ง ขอความร่วมมือแล้วแต่ผู้ร้องเรียนได้แสดงกิริยาอันบ่งบอกถึงความไม่พอใจและไม่ให้ความร่วมมือ นำมาสู่ การร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ๔) ปัจจุบันพื้นที่ที่ทางกลุ่มลานแอรอบิกเคยใช้ประกอบกิจกรรม ทางศูนย์บริการสาธารณสุขได้ให้ผู้ร้องเรียนและบุคลากรภายนอกองค์กร (ยกเว้นผู้มาติดต่อราชการและเจ้าหน้าที่ ที่มาปฏิบัติงาน) นำรถขึ้นมาจากอดได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นของส่วนราชการ การกระทำใด ๆ ในสถานที่ราชการต้องได้รับการอนุญาตเป็นกรณี ๆ ไป แต่กลุ่มลานเต้นแอรอบิกที่ได้รับ อนุญาตอย่างถูกต้องกลับถูกระงับกิจกรรมไม่สามารถดำเนินกิจกรรมด้านการออกกำลังกายเพื่อให้สุขภาพ กายและสุขภาพใจแข็งแรง เพียงวันละ ๑ ชั่วโมงได้

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน สรุปความได้ว่า กิจกรรมการเต้น แอรอบิกของกลุ่มลานแอรอบิก ใช้พื้นที่บริเวณลานของศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ โดยผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนกลุ่มเต้นแอรอบิกยื่นหนังสือขออนุญาตใช้พื้นที่ประกอบกิจกรรมออกกำลังกาย ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้อนุญาตให้ใช้สถานที่ราชการเพื่อกิจกรรมดังกล่าวได้เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ โดยกระทำเป็นประจำในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงยื่นหนังสือร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้รับ ความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังอีกทีมาจากเครื่องเสียงคณะเต้นแอรอบิก ผสมกับเสียงไมโครโฟน รบกวนประสาทหู ทำให้คนในชุมชนและผู้สูงอายุที่มีโรคประจำตัว เช่น โรคหัวใจ โรคความดันโลหิตสูง ไม่ได้พักผ่อน เป็นการ เพิ่มความเครียด อาจทำให้อาการเลวลงในช่วงเวลาดังกล่าว เพราะเป็นช่วงเวลาพักผ่อนหลังเลิกงานสำหรับครอบครัว ทุกครอบครัวในชุมชน ซึ่งอดทนมานานมากแล้ว ขอให้ย้ายออกไปที่อื่นเพื่อจะได้ไม่รบกวนชาวบ้านใกล้เคียง โดยผู้ร้องเรียนได้แนบรายชื่อผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงที่ได้รับความเดือดร้อน และมีความต้องการให้กลุ่มเต้นแอรอบิก ย้ายออกไปที่อื่น จำนวน ๒๓ ราย และรายชื่อผู้มาใช้บริการเครื่องออกกำลังกายในศูนย์บริการสาธารณสุข เทศบาลเมืองบ้านไผ่แล้วได้รับผลกระทบจากกรณีนี้และเห็นด้วยว่าต้องย้ายแอรอบิกไปเต้นที่อื่น จำนวน ๑๒ ราย ทั้งนี้ ในวันเดียวกันเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบ้านไผ่ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่า สภาพแวดล้อม โดยรอบบริเวณลานที่ใช้เต้นแอรอบิกเป็นอาคารพาณิชย์สองชั้น ส่วนใหญ่ใช้เป็นโกดังเก็บสินค้าและมีบ้านพักอาศัย บางส่วน เมื่อสอบถามจากประชาชนที่พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง จำนวน ๑๒ ราย แจ้งว่าไม่ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ จากเสียงดังของกลุ่มเต้นแอรอบิก จำนวน ๑๑ ราย และได้รับความเดือดร้อน จำนวน ๑ ราย สอบถามจาก ผู้นำเต้นแอรอบิกทางโทรศัพท์ แจ้งว่ามีการจัดกิจกรรมทุกวันจันทร์ - ศุกร์ เวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. มีสมาชิก ๑๕ - ๒๐ คน บริเวณลานดังกล่าวมักมีประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงนำรถยนต์ส่วนตัวมาจอด ไว้ในช่วงที่มีการเต้นแอรอบิก ทำให้เกิดความขัดแย้งกันขึ้นระหว่างกลุ่มของตนและประชาชนเหล่านั้น เจ้าหน้าที่จึงได้แนะนำด้วยวาจา (ทางโทรศัพท์) ให้ลดเสียงจากเครื่องขยายเสียง และเสียงร้องหรือพูดคุย ของคนที่มาเต้นแอรอบิก มิให้รบกวนผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ เทศบาลเมืองบ้านไผ่ติดตามการตรวจสอบกรณีร้องเรียนอีกครั้งโดยสอบถามจากประชาชนที่มาใช้อุปกรณ์ เครื่องเล่นของเทศบาลในการออกกำลังกาย และที่พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง แจ้งว่ากลุ่มเต้นแอรอบิกได้ลดเสียง ลงจากปกติแล้ว และไม่ได้รับความเดือดร้อน นอกจากนี้ได้สอบถามผู้ร้องเรียนแจ้งว่าขณะเจ้าหน้าที่ ออกมาตรวจสอบทางกลุ่มเต้นแอรอบิกลดเสียงลงจากเดิมมากแต่เกรงว่าหลังจากนี้จะเปิดเสียงดังอีก ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ได้ติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่องในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ วันที่ ๒ และ ๔ มีนาคม ๒๕๖๔ พบว่า บางวันมีเสียงเบาและบางวันมีเสียงดังกว่าปกติ ในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบ้านไผ่

ดำเนินการสอบถามผู้ที่มีรายชื่อในหนังสือร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนจากเสียงดังของกลุ่มเต้นแอโรบิก จำนวน ๖ ราย (จากทั้งหมด ๒๓ ราย) แจ้งว่าได้รับความเดือดร้อนจากกรณีดังกล่าว จำนวน ๑ ราย และไม่ได้ ได้รับความเดือดร้อน จำนวน ๕ ราย นอกจากนี้ได้สอบถามผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียงลานเต้นแอโรบิก (ไม่มีรายชื่อในหนังสือร้องเรียน) จำนวน ๙ ราย แจ้งว่าไม่ได้รับความเดือดร้อนทั้ง ๙ ราย ทั้งนี้ผู้ร้องเรียน แจ้งว่าในขณะที่ตรวจสอบมีการลดระดับเสียงเบาลงกว่าปกติเนื่องจากกลุ่มผู้เต้นแอโรบิกอาจทราบว่าเป็นเจ้าหน้าที่ มาตรวจสอบสถานที่ ผู้ร้องเรียนแจ้งว่ายังได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังจากกลุ่มเต้นแอโรบิกอยู่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์ ที่ ขก ๕๔๐๓/๕๗๙ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๔ แนะนำให้แก้ไข ปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ และเพื่อให้การแก้ไขปัญหาตามข้อร้องเรียนมีความถูกต้องตามหลักวิชาการ และเกิดความเป็นธรรมกับทั้งสองฝ่าย จึงได้มีหนังสือขอความร่วมมือตรวจสอบกรณีร้องเรียนเรื่องเสียงดัง ไปยังสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ซึ่งในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ เทศบาลเมืองบ้านไผ่ร่วมกับสำนักงาน สิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ และอำเภอบ้านไผ่ ดำเนินการตรวจวัดเสียงระดับเสียงขณะมีการเต้นแอโรบิกบริเวณ บ้านผู้ร้องเรียน ในวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ดำเนินการตรวจวัดระดับเสียง ขณะที่มีการเต้นแอโรบิก บริเวณบ้านของผู้ที่แจ้งว่าได้รับความเดือดร้อน และในวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔ เทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังนายอำเภอเมืองบ้านไผ่และผู้ร้องเรียน เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๔ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ มีหนังสือที่ ทส ๐๒๐๕(๑๐.๓)/๓๖๘ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๔ แจ้งผลการตรวจวัดระดับเสียงรบกวน ซึ่งผลการวิเคราะห์ระดับเสียงรบกวนในการเปิด เพลงเต้นแอโรบิกของกลุ่มดังกล่าว ถือเป็นเหตุรำคาญตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง กำหนดมาตรฐาน เหตุรำคาญกรณีเสียงดังรบกวน ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ดังนั้น จากหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ ดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองเพื่อเป็นการระงับเหตุเดือดร้อนรำคาญ โดยมีหนังสือคำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ ตามหนังสือที่ ขก ๕๖๐๓/๖๗๖ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์ให้หยุดการดำเนินกิจกรรมการใช้เสียงในกิจกรรมเต้นแอโรบิกทันทีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ จากการ ติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวในวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ จนถึงปัจจุบัน พบว่า กลุ่มเต้นแอโรบิก ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ได้มีการจัดกิจกรรมออกกำลังกายเต้นแอโรบิก ณ บริเวณดังกล่าว อีก ทั้งนี้ผู้ร้องเรียนได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองจังหวัดขอนแก่น ขอให้ย้ายกลุ่มเต้นแอโรบิกไปสถานที่อื่น ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการไต่สวนคู่กรณี

ศูนย์อนามัยที่ ๗ ขอนแก่น กรมอนามัย ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงร่วมกับเจ้าหน้าที่จากสำนักงาน สาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ พบว่า สถานที่เกิดเหตุเป็นลานจอดรถยนต์ บริเวณด้านทิศใต้ของอาคารศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ผนังเปิดโล่ง ๓ ด้าน โดยรอบทั้งสี่ด้าน เป็นอาคารพาณิชย์ความสูงสองชั้นล้อมรอบ ส่วนใหญ่เป็นโกดังเก็บสินค้าไม่มีผู้พักอาศัย จำนวน ๔๒ ห้อง บริเวณที่ใช้เป็นลานเต้นแอโรบิกมีการตั้งเวทีความสูงประมาณ ๑ เมตร ยาว ๖ เมตร กว้าง ๓ เมตร และมี ลำโพง ๒ ตัว เครื่องขยายเสียง ๑ เครื่อง กลุ่มลานแอโรบิกได้ขออนุญาตใช้สถานที่จากเทศบาลเมืองบ้านไผ่ และขออนุญาตใช้เสียงกับทางสถานีตำรวจภูธรบ้านไผ่เป็นที่เรียบร้อยแล้วจึงเริ่มดำเนินการเต้นแอโรบิกเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เป็นต้นมา มีผู้ให้ความสนใจร่วมเต้นแอโรบิกในแต่ละวันประมาณ ๑๕ - ๒๕ คน โดยเต้นทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. เทศบาลเมืองบ้านไผ่ร่วมกับสำนักงาน สิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ได้ตรวจวัดระดับเสียงจากการเต้นแอโรบิก ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ ทำการตรวจวัด ณ บ้านผู้ร้องเรียนได้ระดับค่ารบกวน ๑๓.๗ เดซิเบลเอ ครั้งที่ ๒ ในวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ ทำการตรวจวัด ณ บ้านผู้ได้รับความเดือดร้อน ระดับค่ารบกวนเท่ากับ ๒๐.๓ เดซิเบลเอ ข้อมูลจากการสอบถาม ผู้ร้องเรียนและผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียง ผู้ร้องเรียนให้ข้อมูลว่า ในบ้านมีสมาชิกทั้งหมด ๔ คน ประกอบด้วย

มารดา อายุ ๙๐ ปี ซึ่งมีสุขภาพไม่แข็งแรงเป็นทุนเดิม มีโรครุมเร้าทั้งโรคความดันโลหิตสูง โรคเกาต์ หัวใจเต้นผิดจังหวะ สมาชิกอื่นในบ้านล้วนแต่เป็นพี่น้องกัน เพศหญิงทั้งหมด มีอายุ ๖๗ ๕๘ และ ๕๒ ปี ตามลำดับ และแจ้งว่าก่อนที่จะดำเนินการเดินแอร์บิกทางกลุ่มเดินแอร์บิกไม่เคยมาสอบถามผู้ที่อาศัย อยู่บริเวณใกล้เคียงว่ายินยอมหรือไม่ เริ่มแรกการเดินแอร์บิกใช้ลำโพง ๒ ตัว และเพิ่มเป็น ๔ ตัวตามลำดับ ผู้ร้องเรียนแจ้งเคยแจ้งให้หยุดเดินตั้งแต่เดือนแรกที่มีการดำเนินการ และได้แจ้งให้ตำรวจมาระงับเหตุบ่อยครั้ง ตำรวจก็ได้มีการแจ้งให้ลดเสียงแต่ไม่ได้ดำเนินการใด ๆ ต่อ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ผู้ร้องเรียนได้ดำเนินการ ร้องเรียนเหตุดังกล่าวต่อเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอบ้านไผ่ และร้องต่อศาลปกครองขอนแก่น ผู้ร้องเรียนเห็นว่า หากกลุ่มลานแอร์บิกไม่ทำกิจกรรมในบริเวณศูนย์บริการสาธารณสุขแห่งนี้ยังสามารถไปเดิน ที่ลานแอร์บิกที่ใกล้เคียงห่างออกไป ๒๐๐-๕๐๐ เมตร บริเวณที่ว่าการอำเภอบ้านไผ่และโรงเรียนบ้านไผ่ได้ ข้อมูลจากการสอบถามผู้อยู่อาศัยบริเวณรอบสถานที่เกิดเหตุจำนวน ๔ หลัง ปรากฏว่าไม่มีผู้ได้รับผลกระทบ จากกลุ่มเดินแอร์บิก ส่วนใหญ่สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมเดินแอร์บิก

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การดำเนินกิจกรรมการเดินแอร์บิก ของผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประธานกลุ่มลานแอร์บิกตลาด ๔ ชุมชนศรีหมอนพัฒนา บริเวณลานศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ สภาพแวดล้อมโดยรอบบริเวณลานที่ใช้เดินแอร์บิก เป็นอาคารพาณิชย์ ๒ ชั้น ส่วนใหญ่ใช้เป็นโกดังเก็บสินค้า และมีบ้านพักอาศัยบางส่วน ในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญกรณีเสียงดัง ได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังอีกทีมาจากเครื่องเสียงขณะเดินแอร์บิก ผสมกับเสียงไมโครโฟน รบกวนประสาทหู ทำให้คนในชุมชนและผู้สูงอายุที่มีโรคประจำตัว เช่น โรคหัวใจ โรคความดันโลหิตสูง ไม่ได้พักผ่อน เป็นการเพิ่มความเครียด อาจทำให้อาการเลวลงในช่วงเวลาดังกล่าว เพราะเป็นช่วงเวลาพักผ่อนหลังเลิกงาน สำหรับครอบครัวทุกครอบครัวในชุมชน เจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจสอบและแนะนำด้วยวาจา (ทางโทรศัพท์) ให้ผู้อุทธรณ์ลดเสียงจากเครื่องขยายเสียง และเสียงร้องหรือพูดคุยของคนที่มาเดินแอร์บิกมิให้รบกวน ผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบ้านไผ่ได้ติดตาม ตรวจสอบกรณีร้องเรียนอีกครั้งโดยสอบถามจากประชาชนที่มาใช้อุปกรณ์เครื่องเล่นของเทศบาลในการ ออกกำลังกายและที่พักอาศัยบริเวณใกล้เคียงแจ้งว่ากลุ่มเดินแอร์บิกได้ลดเสียงลงจากปกติแล้ว และไม่ได้รับความเดือดร้อน ทั้งนี้ได้ติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง ในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ วันที่ ๒ และ ๔ มีนาคม ๒๕๖๔ พบว่า บางวันมีเสียงเบา และบางวันมีเสียงดังกว่าปกติ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบ้านไผ่ได้สอบถามผู้ที่มีรายชื่อในหนังสือร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนจากเสียงดัง ของกลุ่มเดินแอร์บิก จำนวน ๖ ราย (จากทั้งหมด ๒๓ ราย) แจ้งว่าได้รับความเดือดร้อนจากกรณีดังกล่าว จำนวน ๑ ราย และไม่ได้รับความเดือดร้อน จำนวน ๕ ราย นอกจากนี้ได้สอบถามผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง ลานเดินแอร์บิก (ไม่มีรายชื่อในหนังสือร้องเรียน) จำนวน ๙ ราย แจ้งว่าไม่ได้รับความเดือดร้อนทั้ง ๙ ราย และผู้ร้องเรียนแจ้งว่ายังได้รับวามเดือดร้อนเรื่องเสียงดังของกลุ่มเดินแอร์บิกอยู่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้มีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์แนะนำให้แก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ และเพื่อให้การแก้ไขปัญหามาตามข้อร้องเรียน มีความถูกต้องตามหลักวิชาการและเกิดความเป็นธรรมกับทั้งสองฝ่าย จึงได้มีหนังสือขอความร่วมมือไปยัง

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ให้เข้ามาตรวจวัดระดับเสียง โดยในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ เทศบาลเมืองบ้านไผ่ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ และอำเภอบ้านไผ่ ได้ตรวจวัดระดับเสียงขณะมีการเดินแอโรบิกบริเวณหน้าบ้านผู้ร้องเรียน และในวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ดำเนินการตรวจวัดระดับเสียงขณะที่มีการเดินแอโรบิกบริเวณบ้านของผู้ที่แจ้งว่าได้รับความเดือดร้อน ในวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังนายอำเภอเมืองบ้านไผ่ และผู้ร้องเรียน ประกอบกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ มีหนังสือที่ ทส ๐๒๐๕(๑๐.๓)/๓๖๘ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๔ แจ้งผลการตรวจวัดระดับเสียงรบกวนว่าเป็นเหตุรำคาญตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง กำหนดมาตรฐานเหตุรำคาญกรณีเสียงดังรบกวน ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นเหตุรำคาญ... (๔) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ” ประกอบกับประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน กำหนดว่า “ข้อ ๒ ให้กำหนดระดับเสียงรบกวนเท่ากับ ๑๐ เดซิเบลเอ หากระดับการรบกวนที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับเสียงรบกวน ให้ถือว่าเป็นเสียงรบกวน ข้อ ๓ วิธีการตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน การตรวจวัดและคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน การคำนวณค่าระดับการรบกวน และแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวนให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศในราชกิจจานุเบกษา” ภาคผนวกท้ายประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง วิธีการตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน ระดับเสียงขณะไม่มีไม่มีการรบกวน การตรวจวัดและคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน การคำนวณค่าระดับการรบกวน และแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน กำหนดว่า ๓. การตั้งไมโครโฟน และมาตรระดับเสียง การตั้งไมโครโฟนของมาตรระดับเสียงให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นบริเวณที่ประชาชนร้องเรียนหรือที่คาดว่าจะได้รับการรบกวน...” เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผลการตรวจวัดเสียงด้วยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ โดยแสดงหลักฐานประกอบ เทศบาลเมืองบ้านไผ่ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ตรวจวัดระดับเสียงจากการเดินแอโรบิก ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ ที่ทำการตรวจวัด ณ บ้านผู้ร้องเรียนได้ระดับการรบกวน ๑๓.๗ เดซิเบลเอ ครั้งที่ ๒ ในวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ ที่ทำการตรวจวัด ณ บ้านผู้ได้รับความเดือดร้อน ได้ระดับการรบกวนเท่ากับ ๒๐.๓ เดซิเบลเอ จึงรับฟังได้ว่า เสียงจากกิจกรรมการเดินแอโรบิกของกลุ่มลานแอโรบิก มีค่าระดับเสียงเกินมาตรฐานที่กำหนดไว้ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน กำหนดว่า “ข้อ ๒ ให้กำหนดระดับเสียงรบกวนเท่ากับ ๑๐ เดซิเบลเอ หากระดับการรบกวนที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับเสียงรบกวน ให้ถือว่าเป็นเสียงรบกวน ดังนั้น การดำเนินกิจกรรมการเดินแอโรบิกของผูุ้ธรณ์ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จริง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ ขก ๕๔๐๓/๖๗๖ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ระงับเหตุรำคาญ โดยให้หยุดการดำเนินกิจกรรมการใช้เสียงในการเดินแอโรบิกในบริเวณสถานที่จัดกิจกรรมทันที ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในขณะที่ออกคำสั่ง นายไพฑูรย์ เหลืองอิงคะสุต ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่ ตามมาตรา ๔๘ บัญญัติฯ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า “ในระหว่างที่ไม่มีนายกเทศมนตรี ให้ปลัดเทศบาลปฏิบัติหน้าที่ ของนายกเทศมนตรีเท่าที่จำเป็นได้เป็นการชั่วคราวจนถึงวันประกาศผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี” จึงเป็น เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไข เพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้ เมื่อพิจารณาจากคำสั่งที่แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่ง ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา ข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ และได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ถือได้ว่ามีรูปแบบถูกต้องตามที่กำหนดในมาตรา ๓๗ และ ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่ข้อเท็จจริง ปรากฏว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินกิจกรรมการใช้เสียงในการเดินแอโรบิก ในบริเวณสถานที่จัดกิจกรรมทันที อาศัยอำนาจในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเคยมีการออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขมาก่อน อีกทั้ง เหตุที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมการเดินแอโรบิกของกลุ่มลานแอโรบิกไม่ปรากฏเหตุอันควรสงสัยว่า จะเกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนแต่อย่างใด ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาศัยอำนาจ ตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกคำสั่งให้ หยุดดำเนินกิจกรรมการใช้เสียงในการเดินแอโรบิกในบริเวณสถานที่จัดกิจกรรมทันที ถือเป็นการใช้อำนาจ ไม่เป็นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นเหตุให้รับฟังได้ว่าคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงพิจารณาวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่ นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ ขก ๕๔๐๓/๖๗๖ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔

๐๕๔ ที่-๐๑

(นายदनัย ธีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อ...

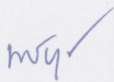
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

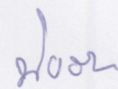
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นายวรฉัตร วิรัชลาม)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

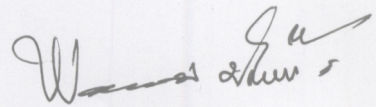
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

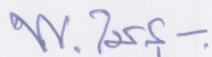
(นางปิยิดา ศุภรัตน์ชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายณรงค์ดี สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

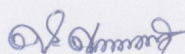
(นายพลธรรม ปันต๊ะ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สำเนาฉบับ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๕๕/๒๕๖๔

วันที่ ๑๕ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นางภควรรณ วรพรภัทร์ ผู้อุทธรณ์
นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้ระงับเหตุรำคาญ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์เป็นประธานกลุ่มลานแอโรบิกตลาด ๔ ชุมชนศรีหมอนพัฒนา เขต ๑ บริเวณศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้รับคำสั่งปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ ขก ๕๔๐๓/๖๗๖ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้หยุดการดำเนินกิจกรรมการใช้เสียงในการเต้นแอโรบิกในบริเวณสถานที่จัดกิจกรรมทันทีนับแต่วันที่รับคำสั่ง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ขออุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ ปรากฏหลักฐานเป็นลายมือชื่อของผู้รับแทนในสำเนาคำสั่งและยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ โดยกรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่ทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฝ่ายเลขานุการได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๘๐๖ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมเป็นหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ๒) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๘๐๗ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้จัดทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ กท ๘๙๐๔/๑๘๗๘ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ ส่งคำชี้แจงแก้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๘๐๘ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๔ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๗ ขอนแก่น กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๓๕.๑๖/๕๒๕ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๔ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นางสาวทัศนพิชา คลังกลาง ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๔๐-๖/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงว่า ทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ช่วงเวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. ได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังจากกิจกรรมการเต้นแอโรบิกของกลุ่มลานแอโรบิก

ตลาด ๔ ชุมชนศรีหมอนพัฒนา บริเวณลานของศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ จากการตรวจสอบพบว่า มีผู้อุทธรณ์เป็นประธานกลุ่มลานแอโรบิกและตัวแทนในการขออนุญาตใช้สถานที่ประกอบกิจกรรมออกกำลังกายพร้อมทั้งขออนุญาตใช้เสียง โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้อนุญาตให้ใช้สถานที่ราชการเพื่อจัดกิจกรรมดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และจัดกิจกรรมต่อเนื่องมาตลอดสองปี จากกรณีที่มีการร้องเรียนดังกล่าวเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบ้านไผ่ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ได้ดำเนินการตรวจวัดเสียงบริเวณหน้าบ้านผู้ร้องเรียนในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ และหน้าบ้านผู้ที่แจ้งว่าได้รับความเดือดร้อนในวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ ในช่วงเวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. ที่จัดกิจกรรมเต้นแอโรบิก ผลปรากฏว่าวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ มีระดับการรบกวนเท่ากับ ๑๓.๗ เดซิเบลเอ และวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ มีระดับการรบกวนเท่ากับ ๒๐.๓ เดซิเบลเอ เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า การเปิดเพลงเต้นแอโรบิกถือเป็นเสียงรบกวนตามประกาศกรมอนามัยเรื่อง กำหนดมาตรฐานเหตุรำคาญ กรณีเสียงรบกวน ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงอาศัยอำนาจตามตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีคำสั่งตามหนังสือที่ ขก ๕๔๐๓/๖๗๖ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ให้ผู้อุทธรณ์ระงับเหตุรำคาญ โดยหยุดการดำเนินกิจกรรมการใช้เสียงในการเต้นแอโรบิกบริเวณดังกล่าวทันทีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคำสั่งนี้

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยมีประเด็นโต้แย้งว่า กลุ่มลานแอโรบิก ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้หยุดดำเนินกิจกรรมการใช้เสียงในการเต้นแอโรบิกบริเวณดังกล่าวแล้ว และได้ดำเนินการตามคำแนะนำของเทศบาลเมืองบ้านไผ่เพื่อแก้ไขเหตุเดือดร้อนจากการเปิดเพลงเสียงดังโดยดำเนินการดังนี้ ๑) ได้ปรับลดระดับเสียงเพลงและปรับลดลำโพงต่ำลง พร้อมทั้งเอาลำโพงออก ๒ ตัว เครื่องขยายเสียง ๑ เครื่อง จากเดิมมีลำโพง ๔ ตัว เครื่องขยายเสียง ๒ เครื่อง ๒) ได้สอบถามความคิดเห็นและบอกกล่าวด้วยวาจาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเต้นแอโรบิกกับผู้พักอาศัยบริเวณศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่และผู้ที่มาออกกำลังกายบริเวณเครื่องออกกำลังกาย ไม่มีผู้ใดขัดข้องพร้อมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเต้นแอโรบิก และสรุปภาพรวมตามแบบสอบถามความคิดเห็นได้ว่า ด้านวันเวลาและสถานที่ประกอบกิจกรรม วันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. ณ ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ (ตลาด ๔) มีความเหมาะสม ด้านการใช้เสียง เสียงไม่ดังอยู่ในระดับที่ไม่รบกวนและไม่สร้างความรำคาญ ด้านการให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย สมาชิกให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย และผู้อุทธรณ์ได้เพิ่มเติมข้อมูลว่า ๑) ผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือขออนุญาตใช้สถานที่ประกอบกิจกรรมออกกำลังกายพร้อมทั้งขออนุญาตใช้เสียงไปยังเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ซึ่งกลุ่มลานแอโรบิกได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจกรรมออกกำลังกาย บริเวณศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ในวันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. และได้ดำเนินกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสุขภาพที่ดีมาตลอดระยะเวลาสองปี ๒) เทศบาลเมืองบ้านไผ่กับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ได้ร่วมกันออกตรวจวัดระดับเสียงตามที่ได้รับเรื่องร้องเรียน และได้แจ้งกลุ่มลานแอโรบิกว่าการเปิดเพลงเต้นแอโรบิกดังกล่าว ถือเป็นเสียงรบกวนตามประกาศกรมอนามัย แต่ทางเทศบาลเมืองบ้านไผ่และสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ไม่มีหนังสือแจ้งให้กลุ่มลานแอโรบิกทราบถึงมาตรฐานของเสียงควรอยู่ระดับใด ดังนั้น ผู้อุทธรณ์และกลุ่มสมาชิกเห็นว่า การเปิดเพลงเต้นแอโรบิกใช้เวลาเพียง ๑ ชั่วโมง ไม่น่าจะส่งผลกระทบร้ายแรงจนต้องระงับกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพของชาวชุมชนตลาด ๔ และชุมชนใกล้เคียงได้มีสุขภาพที่ดีร่วมกัน ๓) กลุ่มลานแอโรบิกได้สำรวจผู้ที่พักอาศัยบริเวณรอบศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ทราบว่ามีผู้พักอาศัยอยู่จริงไม่เกิน ๑๐ ครั้วเรือน ส่วนมากจะใช้ตึกและอาคารเป็นโกดังเก็บสินค้า และตลอดเวลา ๒ ปีที่ดำเนินกิจกรรมเต้นแอโรบิก ทุกครอบครัวที่อยู่บริเวณดังกล่าวรวมถึงครอบครัวของผู้ร้องเรียน (ผู้ร้องเรียน ๑ หลัง) ไม่มี

ความเดือดร้อนใด ๆ ต่อการใช้เสียงของทางกลุ่มลานแอรอบิกๆ เหตุที่ร้องเรียนคาดว่าเกิดจากปัญหา การเคลื่อนย้ายรถของผู้ร้องเรียนออกจากบริเวณพื้นที่ที่จะทำกิจกรรมในทุก ๆ วัน ซึ่งนับได้จำนวน ๒ - ๓ ครั้ง ผู้ร้องเรียนไม่มาเคลื่อนย้ายรถออกโดยไม่แจ้งให้ทราบว่าจะเกิดจากสาเหตุใดหรือติดขัดสิ่งใด ผู้อุทธรณ์ได้แจ้ง ขอความร่วมมือแล้วแต่ผู้ร้องเรียนได้แสดงกิริยาอันบ่งบอกถึงความไม่พอใจและไม่ให้ความร่วมมือ นำมาสู่ การร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ๔) ปัจจุบันพื้นที่ที่ทางกลุ่มลานแอรอบิกเคยใช้ประกอบกิจกรรม ทางศูนย์บริการสาธารณสุขได้ให้ผู้ร้องเรียนและบุคลากรภายนอกองค์กร (ยกเว้นผู้มาติดต่อราชการและเจ้าหน้าที่ ที่มาปฏิบัติงาน) นำรถเข้ามาจอดได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นของส่วนราชการ การกระทำใด ๆ ในสถานที่ราชการต้องได้รับการอนุญาตเป็นกรณี ๆ ไป แต่กลุ่มลานแอรอบิกที่ได้รับ อนุญาตอย่างถูกต้องกลับถูกระงับกิจกรรมไม่สามารถดำเนินกิจกรรมด้านการออกกำลังกายเพื่อให้สุขภาพ กายและสุขภาพใจแข็งแรง เพียงวันละ ๑ ชั่วโมงได้

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน สรุปความได้ว่า กิจกรรมการเต้น แอรอบิกของกลุ่มลานแอรอบิก ใช้พื้นที่บริเวณลานของศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ โดยผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนกลุ่มเต้นแอรอบิกยื่นหนังสือขออนุญาตใช้พื้นที่ประกอบกิจกรรมออกกำลังกาย ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้อนุญาตให้ใช้สถานที่ราชการเพื่อกิจกรรมดังกล่าวได้เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ โดยกระทำเป็นประจำในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงยื่นหนังสือร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังอีกทีมาจากเครื่องเสียงคณะเต้นแอรอบิก ผสมกับเสียงไมโครโฟน รบกวนประสาทหู ทำให้คนในชุมชนและผู้สูงอายุที่มีโรคประจำตัว เช่น โรคหัวใจ โรคความดันโลหิตสูง ไม่ได้พักผ่อน เป็นการเพิ่มความเครียด อาจทำให้อาการเลวลงในช่วงเวลาดังกล่าว เพราะเป็นช่วงเวลาพักผ่อนหลังเลิกงานสำหรับครอบครัว ทุกครอบครัวในชุมชน ซึ่งอดทนมานานมากแล้ว ขอให้ย้ายออกไปที่อื่นเพื่อจะได้ไม่รบกวนชาวบ้านใกล้เคียง โดยผู้ร้องเรียนได้แนบรายชื่อผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงที่ได้รับความเดือดร้อน และมีความต้องการให้กลุ่มเต้นแอรอบิก ย้ายออกไปที่อื่น จำนวน ๒๓ ราย และรายชื่อผู้มาใช้บริการเครื่องออกกำลังกายในศูนย์บริการสาธารณสุข เทศบาลเมืองบ้านไผ่แล้วได้รับผลกระทบจากกรณีนี้และเห็นด้วยว่าต้องย้ายแอรอบิกไปเต้นที่อื่น จำนวน ๑๒ ราย ทั้งนี้ ในวันเดียวกันเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบ้านไผ่ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่า สภาพแวดล้อม โดยรอบบริเวณลานที่ใช้เต้นแอรอบิกเป็นอาคารพาณิชย์สองชั้น ส่วนใหญ่ใช้เป็นโกดังเก็บสินค้าและมีบ้านพักอาศัย บางส่วน เมื่อสอบถามจากประชาชนที่พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง จำนวน ๑๒ ราย แจ้งว่าไม่ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ จากเสียงดังของกลุ่มเต้นแอรอบิก จำนวน ๑๑ ราย และได้รับความเดือดร้อน จำนวน ๑ ราย สอบถามจาก ผู้นำเต้นแอรอบิกทางโทรศัพท์ แจ้งว่ามีการจัดกิจกรรมทุกวันจันทร์ - ศุกร์ เวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. มีสมาชิก ๑๕ - ๒๐ คน บริเวณลานดังกล่าวมักมีประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงนำรถยนต์ส่วนตัวมาจอด ไว้ในช่วงที่มีการเต้นแอรอบิก ทำให้เกิดความขัดแย้งกันขึ้นระหว่างกลุ่มของตนและประชาชนเหล่านั้น เจ้าหน้าที่จึงได้แนะนำด้วยวาจา (ทางโทรศัพท์) ให้ลดเสียงจากเครื่องขยายเสียง และเสียงร้องหรือพูดคุย ของคนที่มาเต้นแอรอบิก มิให้รบกวนผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ เทศบาลเมืองบ้านไผ่ติดตามการตรวจสอบกรณีร้องเรียนอีกครั้งโดยสอบถามจากประชาชนที่มาใช้อุปกรณ์ เครื่องเล่นของเทศบาลในการออกกำลังกาย และที่พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง แจ้งว่ากลุ่มเต้นแอรอบิกได้ลดเสียง ลงจากปกติแล้ว และไม่ได้รับความเดือดร้อน นอกจากนี้ได้สอบถามผู้ร้องเรียนแจ้งว่าขณะเจ้าหน้าที่ ออกมาตรวจสอบทางกลุ่มเต้นแอรอบิกลดเสียงลงจากเดิมมากแต่เกรงว่าหลังจากนี้จะเปิดเสียงดังอีก ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ได้ติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่องในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ วันที่ ๒ และ ๔ มีนาคม ๒๕๖๔ พบว่า บางวันมีเสียงเบาและบางวันมีเสียงดังกว่าปกติ ในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบ้านไผ่

ดำเนินการสอบถามผู้ที่มีรายชื่อในหนังสือร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนจากเสียงดังของกลุ่มเต้นแอโรบิก จำนวน ๖ ราย (จากทั้งหมด ๒๓ ราย) แจ้งว่าได้รับความเดือดร้อนจากกรณีดังกล่าว จำนวน ๑ ราย และไม่ได้ ได้รับความเดือดร้อน จำนวน ๕ ราย นอกจากนี้ได้สอบถามผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียงลานเต้นแอโรบิก (ไม่มีรายชื่อในหนังสือร้องเรียน) จำนวน ๙ ราย แจ้งว่าไม่ได้รับความเดือดร้อนทั้ง ๙ ราย ทั้งนี้ผู้ร้องเรียน แจ้งว่าในขณะที่ตรวจสอบมีการลดระดับเสียงเบาลงกว่าปกติเนื่องจากกลุ่มผู้เต้นแอโรบิกอาจทราบว่าเจ้าหน้าที่ มาตรวจสอบสถานที่ ผู้ร้องเรียนแจ้งว่ายังได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังจากกลุ่มเต้นแอโรบิกอยู่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์ ที่ ขก ๕๔๐๓/๕๗๙ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๔ แนะนำให้แก้ไข ปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ และเพื่อให้การแก้ไขปัญหามีความถูกต้องตามหลักวิชาการ และเกิดความเป็นธรรมกับทั้งสองฝ่าย จึงได้มีหนังสือขอความร่วมมือตรวจสอบกรณีร้องเรียนเรื่องเสียงดัง ไปยังสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ซึ่งในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ เทศบาลเมืองบ้านไผ่ร่วมกับสำนักงาน สิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ และอำเภอบ้านไผ่ ดำเนินการตรวจวัดเสียงระดับเสียงขณะมีการเต้นแอโรบิกบริเวณ บ้านผู้ร้องเรียน ในวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ดำเนินการตรวจวัดระดับเสียง ขณะที่มีการเต้นแอโรบิก บริเวณบ้านของผู้ที่แจ้งว่าได้รับความเดือดร้อน และในวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔ เทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังนายอำเภอเมืองบ้านไผ่และผู้ร้องเรียน เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๔ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ มีหนังสือที่ ทส ๐๒๐๕(๑๐.๓)/๓๖๘ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๔ แจ้งผลการตรวจวัดระดับเสียงรบกวน ซึ่งผลการวิเคราะห์ระดับเสียงรบกวนในการเปิด เพลงเต้นแอโรบิกของกลุ่มดังกล่าว ถือเป็นเหตุรำคาญตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง กำหนดมาตรฐาน เหตุรำคาญกรณีเสียงดังรบกวน ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ดังนั้น จากหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ ดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองเพื่อเป็นการระงับเหตุเดือดร้อนรำคาญ โดยมีหนังสือคำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ ตามหนังสือที่ ขก ๕๖๐๓/๖๗๖ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์ให้หยุดการดำเนินกิจกรรมการใช้เสียงในกิจกรรมเต้นแอโรบิกทันทีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ จากการ ติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวในวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ จนถึงปัจจุบัน พบว่า กลุ่มเต้นแอโรบิก ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ไม่ได้มีการจัดกิจกรรมออกกำลังกายเต้นแอโรบิก ณ บริเวณดังกล่าว อีก ทั้งนี้ผู้ร้องเรียนได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองจังหวัดขอนแก่น ขอให้ย้ายกลุ่มเต้นแอโรบิกไปสถานที่อื่น ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการไต่สวนคู่กรณี

ศูนย์อนามัยที่ ๗ ขอนแก่น กรมอนามัย ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงร่วมกับเจ้าหน้าที่จากสำนักงาน สาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ พบว่า สถานที่เกิดเหตุเป็นลานจอดรถยนต์ บริเวณด้านทิศใต้ของอาคารศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ผนังเปิดโล่ง ๓ ด้าน โดยรอบทั้งสี่ด้าน เป็นอาคารพาณิชย์ความสูงสองชั้นล้อมรอบ ส่วนใหญ่เป็นโกดังเก็บสินค้าไม่มีผู้พักอาศัย จำนวน ๔๒ ห้อง บริเวณที่ใช้เป็นลานเต้นแอโรบิกมีการตั้งเวทีความสูงประมาณ ๑ เมตร ยาว ๖ เมตร กว้าง ๓ เมตร และมี ลำโพง ๒ ตัว เครื่องขยายเสียง ๑ เครื่อง กลุ่มลานแอโรบิกได้ขออนุญาตใช้สถานที่จากเทศบาลเมืองบ้านไผ่ และขออนุญาตใช้เสียงกับทางสถานีตำรวจภูธรบ้านไผ่เป็นที่เรียบร้อยแล้วจึงเริ่มดำเนินการเต้นแอโรบิกเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เป็นต้นมา มีผู้ให้ความสนใจร่วมเต้นแอโรบิกในแต่ละวันประมาณ ๑๕ - ๒๕ คน โดยเต้นทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. เทศบาลเมืองบ้านไผ่ร่วมกับสำนักงาน สิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ได้ตรวจวัดระดับเสียงจากการเต้นแอโรบิก ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ ทำการตรวจวัด ณ บ้านผู้ร้องเรียนได้ระดับค่ารบกวน ๑๓.๗ เดซิเบลเอ ครั้งที่ ๒ ในวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ ทำการตรวจวัด ณ บ้านผู้ได้รับความเดือดร้อน ระดับค่ารบกวนเท่ากับ ๒๐.๓ เดซิเบลเอ ข้อมูลจากการสอบถาม ผู้ร้องเรียนและผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียง ผู้ร้องเรียนให้ข้อมูลว่า ในบ้านมีสมาชิกทั้งหมด ๔ คน ประกอบด้วย

มารดา อายุ ๕๐ ปี ซึ่งมีสุขภาพไม่แข็งแรงเป็นทุนเดิม มีโรครุมเร้าทั้งโรคความดันโลหิตสูง โรคเกาต์ หัวใจเต้นผิดจังหวะ สมาชิกอื่นในบ้านล้วนแต่เป็นพี่น้องกัน เพศหญิงทั้งหมด มีอายุ ๖๗ ๕๘ และ ๕๒ ปี ตามลำดับ และแจ้งว่าก่อนที่จะดำเนินการเดินแอร์บิกทางกลุ่มเดินแอร์บิกไม่เคยมาสอบถามผู้ที่อาศัย อยู่บริเวณใกล้เคียงว่ายินยอมหรือไม่ เริ่มแรกการเดินแอร์บิกใช้ลำโพง ๒ ตัว และเพิ่มเป็น ๔ ตัวตามลำดับ ผู้ร้องเรียนแจ้งเคยแจ้งให้หยุดเดินตั้งแต่เดือนแรกที่มีการดำเนินการ และได้แจ้งให้ตำรวจมาระงับเหตุบ่อยครั้ง ตำรวจก็ได้มีการแจ้งให้ลดเสียงแต่ไม่ได้ดำเนินการใด ๆ ต่อ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ผู้ร้องเรียนได้ดำเนินการ ร้องเรียนเหตุดังกล่าวต่อเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอบ้านไผ่ และร้องต่อศาลปกครองขอนแก่น ผู้ร้องเรียนเห็นว่า หากกลุ่มลานแอร์บิกไม่ทำกิจกรรมในบริเวณศูนย์บริการสาธารณสุขแห่งนี้ยังสามารถไปเดิน ที่ลานแอร์บิกที่ใกล้เคียงห่างออกไป ๒๐๐-๕๐๐ เมตร บริเวณที่ว่าการอำเภอบ้านไผ่และโรงเรียนบ้านไผ่ได้ ข้อมูลจากการสอบถามผู้อยู่อาศัยบริเวณรอบสถานที่เกิดเหตุจำนวน ๔ หลัง ปรากฏว่าไม่มีผู้ได้รับผลกระทบ จากกลุ่มเดินแอร์บิก ส่วนใหญ่สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมเดินแอร์บิก

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การดำเนินกิจกรรมการเดินแอร์บิก ของผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประธานกลุ่มลานแอร์บิกตลาด ๔ ชุมชนศรีหมอนพัฒนา บริเวณลานศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองบ้านไผ่ สภาพแวดล้อมโดยรอบบริเวณลานที่ใช้เดินแอร์บิก เป็นอาคารพาณิชย์ ๒ ชั้น ส่วนใหญ่ใช้เป็นโกดังเก็บสินค้า และมีบ้านพักอาศัยบางส่วน ในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญกรณีเสียงดัง ได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังอีกทีมาจากเครื่องเสียงขณะเดินแอร์บิก ผสมกับเสียงไมโครโฟน รบกวนประสาทหู ทำให้คนในชุมชนและผู้สูงอายุที่มีโรคประจำตัว เช่น โรคหัวใจ โรคความดันโลหิตสูง ไม่ได้พักผ่อน เป็นการเพิ่มความเครียด อาจทำให้อาการเลวลงในช่วงเวลาดังกล่าว เพราะเป็นช่วงเวลาพักผ่อนหลังเลิกงาน สำหรับครอบครัวทุกครอบครัวในชุมชน เจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจสอบและแนะนำด้วยวาจา (ทางโทรศัพท์) ให้ผู้อุทธรณ์ลดเสียงจากเครื่องขยายเสียง และเสียงร้องหรือพูดคุยของคนที่มาเดินแอร์บิกมิให้รบกวน ผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบ้านไผ่ได้ติดตาม ตรวจสอบกรณีร้องเรียนอีกครั้งโดยสอบถามจากประชาชนที่มาใช้อุปกรณ์เครื่องเล่นของเทศบาลในการ ออกกำลังกายและที่พักอาศัยบริเวณใกล้เคียงแจ้งว่ากลุ่มเดินแอร์บิกได้ลดเสียงลงจากปกติแล้ว และไม่ได้รับความเดือดร้อน ทั้งนี้ได้ติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง ในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ วันที่ ๒ และ ๔ มีนาคม ๒๕๖๔ พบว่า บางวันมีเสียงเบา และบางวันมีเสียงดังกว่าปกติ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบ้านไผ่ได้สอบถามผู้ที่มีรายชื่อในหนังสือร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนจากเสียงดัง ของกลุ่มเดินแอร์บิก จำนวน ๖ ราย (จากทั้งหมด ๒๓ ราย) แจ้งว่าได้รับความเดือดร้อนจากกรณีดังกล่าว จำนวน ๑ ราย และไม่ได้รับความเดือดร้อน จำนวน ๕ ราย นอกจากนี้ได้สอบถามผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง ลานเดินแอร์บิก (ไม่มีรายชื่อในหนังสือร้องเรียน) จำนวน ๙ ราย แจ้งว่าไม่ได้รับความเดือดร้อนทั้ง ๙ ราย และผู้ร้องเรียนแจ้งว่ายังได้รับวามเดือดร้อนเรื่องเสียงดังของกลุ่มเดินแอร์บิกอยู่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้มีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์แนะนำให้แก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ และเพื่อให้การแก้ไขปัญหามาตามข้อร้องเรียน มีความถูกต้องตามหลักวิชาการและเกิดความเป็นธรรมกับทั้งสองฝ่าย จึงได้มีหนังสือขอความร่วมมือไปยัง

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ให้เข้ามาตรวจวัดระดับเสียง โดยในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ เทศบาลเมืองบ้านไผ่ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ และอำเภอบ้านไผ่ ได้ตรวจวัดระดับเสียงขณะมีการเดินแอโรบิกบริเวณหน้าบ้านผู้ร้องเรียน และในวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ดำเนินการตรวจวัดระดับเสียงขณะที่มีการเดินแอโรบิกบริเวณบ้านของผู้ที่แจ้งว่าได้รับความเดือดร้อน ในวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังนายอำเภอเมืองบ้านไผ่ และผู้ร้องเรียน ประกอบกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ มีหนังสือที่ ทส ๐๒๐๕(๑๐.๓)/๓๖๘ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๔ แจ้งผลการตรวจวัดระดับเสียงรบกวนว่าเป็นเหตุรำคาญตามประกาศกรมอนามัย เรื่อง กำหนดมาตรฐานเหตุรำคาญกรณีเสียงดังรบกวน ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นเหตุรำคาญ... (๔) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ” ประกอบกับประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน กำหนดว่า “ข้อ ๒ ให้กำหนดระดับเสียงรบกวนเท่ากับ ๑๐ เดซิเบลเอ หากระดับการรบกวนที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับเสียงรบกวน ให้ถือว่าเป็นเสียงรบกวน ข้อ ๓ วิธีการตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน การตรวจวัดและคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน การคำนวณค่าระดับการรบกวน และแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวนให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศในราชกิจจานุเบกษา” ภาคผนวกท้ายประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง วิธีการตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน ระดับเสียงขณะไม่มีไม่มีการรบกวน การตรวจวัดและคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน การคำนวณค่าระดับการรบกวน และแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน กำหนดว่า ๓. การตั้งไมโครโฟน และมาตรระดับเสียง การตั้งไมโครโฟนของมาตรระดับเสียงให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นบริเวณที่ประชาชนร้องเรียนหรือที่คาดว่าจะได้รับการรบกวน...” เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผลการตรวจวัดเสียงด้วยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ โดยแสดงหลักฐานประกอบ เทศบาลเมืองบ้านไผ่ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ตรวจวัดระดับเสียงจากการเดินแอโรบิก ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ ที่ทำการตรวจวัด ณ บ้านผู้ร้องเรียนได้ระดับการรบกวน ๑๓.๗ เดซิเบลเอ ครั้งที่ ๒ ในวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ ที่ทำการตรวจวัด ณ บ้านผู้ได้รับความเดือดร้อน ได้ระดับการรบกวนเท่ากับ ๒๐.๓ เดซิเบลเอ จึงรับฟังได้ว่า เสียงจากกิจกรรมการเดินแอโรบิกของกลุ่มลานแอโรบิก มีค่าระดับเสียงเกินมาตรฐานที่กำหนดไว้ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน กำหนดว่า “ข้อ ๒ ให้กำหนดระดับเสียงรบกวนเท่ากับ ๑๐ เดซิเบลเอ หากระดับการรบกวนที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับเสียงรบกวน ให้ถือว่าเป็นเสียงรบกวน ดังนั้น การดำเนินกิจกรรมการเดินแอโรบิกของผู้พุทธมอญก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จริง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ ขก ๕๔๐๓/๖๗๖ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ระงับเหตุรำคาญ โดยให้หยุดการดำเนินกิจกรรมการใช้เสียงในการเดินแอโรบิกในบริเวณสถานที่จัดกิจกรรมทันที ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในขณะที่ออกคำสั่ง นายไพฑูรย์ เหลืองอิงคะสุต ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่ ตามมาตรา ๔๘ บัญญัติ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า “ในระหว่างที่ไม่มีนายกเทศมนตรี ให้ปลัดเทศบาลปฏิบัติหน้าที่ของนายกเทศมนตรีเท่าที่จำเป็นได้เป็นการชั่วคราวจนถึงวันประกาศผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี” จึงเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้ เมื่อพิจารณาจากคำสั่งที่แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่งประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา ข้อเสนอสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ และได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ถือได้ว่ามีรูปแบบถูกต้องตามที่กำหนดในมาตรา ๓๗ และ ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินกิจกรรมการใช้เสียงในการเดินแอโรบิกในบริเวณสถานที่จัดกิจกรรมทันที อาศัยอำนาจในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเคยมีการออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขมาก่อน อีกทั้งเหตุที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมการเดินแอโรบิกของกลุ่มลานแอโรบิกไม่ปรากฏเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนแต่อย่างใด ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจกรรมการใช้เสียงในการเดินแอโรบิกในบริเวณสถานที่จัดกิจกรรมทันที ถือเป็นการใช้อำนาจไม่เป็นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นเหตุให้รับฟังได้ว่าคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงพิจารณาวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ ขก ๕๔๐๓/๖๗๖ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔

๐๕๔ ๕/๖๓

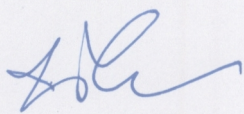
(นายดนัย ธีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

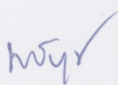
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

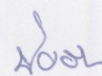
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

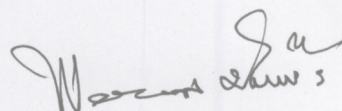
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

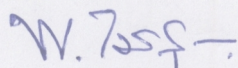
(นางปิยิดา ศุภรัตน์ชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

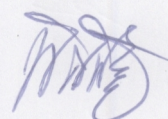
(นายณรงค์ศักดิ์ สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

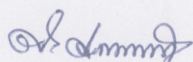
(นายพลธรรม ปันตะ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

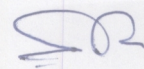
(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นางปิยิดา
13 ก.ค. 64
นาง
14 ก.ค. 64